

Presaugym. d. 1648 Jan. 30

Collegio. 7-13.

GENIUS

Egenorum & Opulentorum,
Intra & Extra Aulam Versantium;
Ex Eminentis Viri,

JOHANNIS BAR- CLAII

ICONE ANIMORUM
adumbratus;

à Septenario Adolescentum Choro,
XXX. JANUarii DIE,

A. C. clō lōc XLVIII.

in Gymnasio Vratislaviensium

Elisabetano,
Charactere Oratorio
exponendus;

Curante

CHRISTOPHORO COLERO

Historiarum Professore,

Vratislaviæ Typis GEORGII
BAUMANNI,

LECTORI

Geniorum cognoscendorum gnarissimo
S. D.

JOHANNES BARCLAJUS, Geniorum humanorum prudentissimus arbiter, uberrimæ, de Palatinorum, Curialium, & Aulicorum Ministrorum fato, sorte nascendi, & moribus variantibus, præmissæ materiæ, tanquam purpureæ vesti, ex occasione laciniam quandam & segmentum, de diversicolore Egenorum & Divitum hominum, intra & extra Aulam versantium, naturâ & indole annexuit. Nam sagacissimus noster ille Scriptorum recentium, non modo in Regiis, tanquam callentissimus aularum Britannicarum, Gallicarum & Italicarum, sed quoque in omni vitæ genere, tanquam versatissimus quidam Ulysse, observavit, diversa tam Egenorum quam Divitum esse ingenia; adeo ut utrumque mortalium genus, pro variante morum indole & naturâ, sibi fortunam vel adversam vel secundam fingat & fabricet. Quod verò tam multi, tam in regiis, quam in liberis civitatibus facili negotio ad incitas, & extremas egestatis sordes redigantur, omnium potissima causa Barclajo nostro videtur, quod à vestigiis parentum, anxiam diligentiam opes & honores sibi comparantium, tam longè divertant. Nam cum alii Parentum solis eruditionis titulis, & ho-

BRIT. LIBR.
WRUCL. 60.

noribus

noribus Academicis contenti, in Aulis aut Curii principatû meritisimo suo obtinnerunt, ac cum æterna laude acceptis potestatibus, magistratibus, aut adhibiti consiliis, remp: administrarunt aut juraverunt; filii illorum, plurimum plerumque à virtute paternâ longè distantes, sortis & conditionis, in qua nati, & educati, facilius emergere possent, planè immemores, patritiam dignationem, aut equestrem ordinem affectant & emendicant. Quanquam non raro ipsi parentes hujus sinisteritatis auctores sunt; qui vel gravioribus Reip. curis & negotiis districti, minori vel nullâ diligentia liberos educant; vel ideò minorem industriam adhibent; quia ut quisque est optimus ipse, ita suos præsertim in plena sapientia & prudentia domo & contubernia educatos, sibi simillimos fore auguratur. Alii ejusmodi parentum in hoc peccant, quod simiarum more pullos immodesto amplexu uccantium, rectam & erectam, alioquin liberorum indolem molliore educatione et segni indulgentia corrumpant: neque illos ad virtutem severius exhortentur, neque à vitiis acrius dehortentur; sed (quod cæcius parentum amor solet) quidvis pro libitu illis agere permittant: cum potius eorum esset munus, liberis suis ostendere viam recti, quâ iretur ad adyta scientiæ, sapientiæ & prudentiæ; ostentare in eorum oculis solent thesauros & honores cum jis ipsis occasuros; cum describere & exprimere illis deberent genuinam virtutis pulcritudinem & dignitatem; jactare solent generis sui splendorem, speciosa titulorum nomina, & nobilitatis partæ insignia. Quò fit, ut filioli altos statim sumere spiritus in-

Vide
Bernegg.
Quæst.
Milcel-
lan. 181.

A 2

cipiant,

538857

Plutar-
chus in
Apoph-
theg.

Discurs.

39

cipant, ac ceteris longè se nobiliores ac superiores esse
presumant, & quidvis impune sibi libere statuant. Id
quod liquidò videre est in Themistocle adhuc adolescentu-
lo, qui initio ex paternâ fortunâ tantum licentiam usur-
pavit; de quo ipsius Præceptor præfagit, ferocissimum
illum aliquando vel magno Patriæ detrimento, vel emo-
lumento futurum. Hic aliquando inter aequales suos glo-
riatus est, à se totam Græciam regi. Quicquid enim
ego volo, inquit, hoc vult mea mater: quicquid mater
vult, hoc facit pater: Quicquid pater vult, id placet
toti Græciæ. Ergo quicquid ego volo, vult tota
Græcia. Sed præcipuè delicatula & molliuscula ma-
tres nobilitatis, ac eidem adherentis mali, superbiæ affe-
ctantiores, liberis suis ad aureos montes & rerum culmi-
na viam digitis quasi monstrant; unde deficientibus nervis
& pinnis non descendant, sed præcipiti lapsu ruant. Quod
de doctorum virorum diximus, illud & de mercatorum
filiis affirmare possumus, qui ex securiore & lautiore pa-
rentum statu, in splendidiorem & speciosiore, ac postea
ridiculosiorem ac miseriorem infelicitèr transcunt. Pru-
denteriores hac in parte sunt Patritii Veneti, Genuates &
Florentini, Augustani, ac Equestris Ordo circa Rhenum,
Danubium, & Alpes habitans, ex confinio negotiatricis
Italiae fortè allectus, & firmis rerum gerendarum præsi-
diis invitatus. Etsi verò acutissimus Trajanus Bocca-
linus in suo Lydio Lapide Politico, ex mente Neapolitane
Nobilitatis, mercaturam diris deoventis, censeat, ar-
tem militarem & exercitia armorum esse veram Nobili-

um mer-

um mercaturam: ego tamen, ut ingenuè dicam, assentior
Johanni Limnæo Juris publici Doctore celeberrimo, i-
ta statuenti; nunquam ego his aut aliis rationibus potui in-
duci, ut crederem, Nobilitatem per quodlibet exercitium & seqq.
honestæ mercaturæ splendoris sui pati Ecclipsin. Est in
illâ, teste Cœlio Rhodigino, nihil humanis in rebus Aatig.
conducibilius, quæ omnia ad victum, ad cultum, ad præ-
sidium, ad delicias deniq; vitæ pertinentia comportat, ut
fiant quodammodo cunctorum cuncta communia. Idem
admirandæ Eruditionis Vir, (laudante Jul. Cas. Scali-
gero, laudatissimo sanè omnium præcone) Varro, vel Var-
rone major, ex Plutarchi Solone, probat, quod mercatura
plurimum comparandis Regum amicitias ac conciliandis
gentibus faciat, ac excellentem rerum peritiam afferat.
Quæ certè inventa & substituta est compensanda rerum
penuriæ. Hoc in antecessum instituta nostræ materiæ
præludere idèò volui, ut digito ad fontem propius intento
appareat, quæ causa sit, cur multi ab opulentia paternâ
ad subitam & extremam egestatem prolabi soleant. Nam
ut Poëta ait: Non minor est virtus, quàm quærere, par-
ta tueri: ac divitias & opes, iisdem artibus, quibus
à parentibus comparatæ sunt, à liberis retinendas, & cu-
stodiendas, aut etiam amplificandas esse, usus & expe-
rientia docent. Quemadmodum, teste Polybio, ii optimè
retinent dominia, quæ in iisdem institutis perseverant,
quibus illa initio sunt adepti: ita quoq; liberi ejusmodi pri-
vata sua dominia & patrimonia faciliè conseruabunt &
forte etiam cumulabunt, si in institutis paternis, aut prio-

A 3

rum

rum dominorum perseveraverint. Sed missis pluribus monitis & exemplis satis obviis, Oeconomiam & conspectum Nostri Actus summatim & saltuatim in desultorio transcurso exhibebimus. Ut vero superioribus aliquot Diatribis, Enneachordum Adolescentum & Puerorum, ad imitationem Herodoti, Chorum Musarum in scenam introduxi, ita nunc, pro arbitrio permisse libertatis, Heptachordon quasi Apollinare Adolescentum, & Octachordon Puerorum produco. Primus Adolescentum,

I. Auditoribus, introductione quadam ac Breuiario, universam materiam, quæ ceteri per partes & species prolixius & dilucidius tractabunt, præludet. Quemadmodum enim antiqui fores suas, aut aliquo Gentiliū Deastro- rum, aut corvo, aut vulture, aut alio emblemate (quæ antepagmenta & antefixa appellabant) insignire solebant: ita ille Characteristicam Divitum & Egenorum Scia- graphiam præpinget, ut accuratius Auditor & Arbiter harum rerum prægustum quendam habeat, & singulos misus huius convivii, ut ita dicam, Socratici, avidius expectet.

II. Secundus partes probantis obibit, nimiram eos ex mente Barclaji egenos esse, quos non modò inopia & rerum omnium penuria ad vestium ciborumque miserabiles curas adegerit: sed quibuscumque opes desunt ad illam quam institerint vitam, & à cuius claritate & eminentia, nisi pudenda & pœnitenda paupertatis confessione, non possint recedere. Ejusmodi inopum apertos dolores, gemitus, suspiria, querelas & indignationes, de iniquitate fortunæ ac sortis, cuius tamen plerumque ipsimet fabri sunt, in ta- bellâ

bellâ quasi delineatas proponet. Namiam verò pauper- tatis conceptis verbis Alcaeus dux & Poëta Græcorum ^{p. Stob.} celebris dedit: ^{scim. 94}

Ἀχαλέον πένια, κακὸν ἄχελον, ἃ μέγαν

δαίμησι λαὸν ἀμνηχανία σὺν ἀδελφεῷ.

Dirum quiddam paupertas est, intolerabile malum, quæ magnum populum domat cum perplexitate so- rore. Facilius verò est ferre egestatem in hac natis. Me onerat majorum meorum dignitas, onerat pri- oris consuetudo vitæ, onerat etiam fama: ut Fabius ejusmodi querebundum graphicè descripsit. Sed licet nihil ^{Declam.} generosum possit is sapere, qui quotidiani victus penuria ^{269.} premitur, & paupertas maximos frangat animos, & jux- ta Poëtam; jubeat quidvis & facere & pati: tamen- verè Philosophus, perpersicius ac per multa dura jacta- tus animus, cogitare debet illud Non Moveri, Non Con- cuti: ac Sapientis Hispani Ludovici Vivis Scitum: Sine Querela. Nam ita vivendum, ut nemo causam capiat de te querendi, vel tu ipse de quoquam alio, aut fortune iniquitate. Nec ipse cuiquam facias injuriam, nec factam tibi ab alio credas, aut nimis exasperes. Ad- suefcas verò conditioni tuæ, & quàm minimum de illa con- querare, & quicquid habet circa se commodi apprehen- das oportet. Nihil tam asperum & acerbum est, in quo non æquus animus allevamentum aliquod & remedium inveniatur. Hunc ita declamando philosophantem Tertius ^{III.} Adolescentum excipit: qui postquam auctores egestatis sibi concinnata fabros fortunæ suæ cum Appio Romano vo- caverit, diversis ex causis hos & illos ad egestatis angus- tiam

l. 2 Epist.
168.
Apolog.

stiam redactos esse docebit. Aliis enim in egestate natis
facilius esse onus ferendum, quam in divitiis ac meris lau-
titiis atq; deliciis satis ac educatis. Qui itaque humili-
tate parentum ita facti, ne ad egestatem erubescere jure
possint, quia tergum & humeri ipsorum ac cervix ad æ-
rumnabile illud vitæ genus sustentandū planè occalluerūt.
Ejusmodi paupertas non est turpis & probrosa, quæ phi-
losophiæ atq; omnis artis ac scientiæ parens est, ut Isido-
rus Pelusiota philosophatur. Nemo autem Sapientis hu-
jus paupertatis laudes magis celo æquavit, quam Apule-
jus Platonicus Philosophus his verbis: Paupertas Philo-
sophiæ vernacula, frugi, sobria, parvo potens, æmula
laudis, adversum divitias pos sessa, habitu secura, cul-
tu simplex, consilio bene-suada. Neminem unquam
superbiā inflavit, neminem impotentiā depravit,
neminem tyrannide efferauit: delicias ventris & in-
guinum neq; vult ulla, neq; potest patrare. Pauper-
tas prisca apud secula omnium civitatum conditrix,
omnium artium repertrix, omnium peccatorum inops,
omnis gloriæ munifica, cunctis laudibus apud omnes na-
tiones perfuncta &c. Deinde multi egenorum (quod A-
nimorum Iconis artifex vitiis penè annumerat) iniquitate
fortune velut verberare domiti, nec spirare altius ausi.
Quemadmodum olim vilissima & abjectissima mancipia
quotidianis fustuariis & flagellationibus in tergo & cluni-
bus adeo obduruerunt, ut nullos ictus & vibices magis sen-
serint: ita quoq; ea fortune ludibria, joca, & pile, tan-
quàm Marpesia cautes, ad omnes adversitatum plagas,
immo-

immoibiles constant. Cum tamen magnæ indolis signum ^{Flor. 1. 4.}
sit, semper sperare: ac Plotius Firmus præfectus sub Ot-^{c. 8.}
thone censuerit; fortes & strenuos etiam contra fortu-^{Tac. 2.}
nam insistere spei. Deniq; disseret Tertius ille Decla-^{Hist. c.}
mator, nonnullos egenorum, pulchro rerum humanarum
contemptu, nequaquam in eam sortem indignari, in quam
fato aut sorte nascendi collocati sunt. Hi magna fortunæ
munera ideonei sunt regere, & in arctis & angustis rebus
non sunt dejecti. Ejusmodi sapientes licet omnia ubiq; se-
secunda mereantur, tamen manifestum est, si quid ipsis
adversus acciderit, eorum laudibus ac virtutibus ampla
materies & latissimus campus præsternitur; quippe
secunda felices, adversa magnos probant. ^{Plin. Pan. c. 31.} Audia-
tur Seneca de Providentiâ: magnus es vir. Sed unde
scio, si tibi fortuna non dat facultatē exhibendæ vir-
tutis? Adi sapientem Romanum toto eo libello, certè aureo,
in quo argumentum hoc ferendi adversa ac inter ea no-
minatim Paupertatem, illam ingentis spiritus & animi vir-
tutem, plenè & planè pertractat. Quarto declamantium ^{IV.}
contemplanti illud Egentium genus, paupertatem tam-
immoto animo tolerantium, in mentem venit, Spartana
Patientia. Lacones enim, immodicas liberorum suorum ca-
stigationes & crudeles flagellationes ad aram Dianæ Or-
thiæ fortiter sustinentium, lato vultu & animo lubente
olim aspectabant. De quâ pertinacē Patientiâ Romanus
Sapiens ita scribit: Hanc rationem Dii sequuntur in bonis
viris, quam in discipulis suis Præceptores: qui plus labo-
ris ab his exigunt, in quibus certior spes est. Nunquid ^{De Pro- vid. c. 4.}

B

tū in-

“tu invisos esse Lacedæmoniis liberos suos credis, quorum
 “experiuntur indolem publicè verberibus admotis? Ipsi il-
 “los patres adhortantur, ut ictus flagellorum fortiter per-
 “ferant, & laceros ac semianimes rogant, perseverent
 “vulnera præbere vulneribus. Quid mirum, si durè ge-
 “nerosos spiritus Deus tentat? Nunquam virtutis mol-
 “le documentum est. Verberat nos & lacerat fortuna?
 “patiamur. Non est sævitia certamen est, quò sapius
 “adierimus, fortiores exinde erimus. Contemnite pau-
 “pertatem. Nemo tam pauper vivit, quàm natus est.
 “Contemnite fortunam: nullum illi telum, quo feriret a-
 “nimam, dedi. Sed illi Egeni, quos Barclajus noster de-
 scripsit, non ex præscripto Romani Sapientis verè philo-
 sopho animo & planè masculo paupertatis onus sustinent;
 sed potiùs intùs anxii & divulsi, saltem latæ frontis ima-
 gine & externâ fictæ hilaritatis larvâ contecti, histrioni-
 am exercent. Quicquid tamen sit, nec hi qui in vicino
 opem vident, & certa auxilia, ubi aliquando egestatis ne-
 cessitatem velario dissimulationis & silentii occultave-
 rint, non insimulandi alicujus superbie & arrogantie, sed
 potiùs alicujus virilioris virtutis compotes, digniq; sunt, in
 quorum tutelam & adminiculum respiciens ac revertens
 fortuna festinet. At illi, qui in sua paupertate & dome-
 sticâ calamitate non meliora sperant, sed opes suas ita di-
 spensant domi duriter victitantes, ut foris ad publi-
 cam opum larvam ostentandam interdum sufficiant,
 miseratione prorsus digni sunt, quod ejusmodi vanum
 ambi-

ambitum inter tot angustias emant & pascant, ac si-
 nè omni invidiâ habeant. Ne res exemplo careat, de-
 dit in Libello Anonymus quidam Gallicus scriptor, du-
 os sibi diversissimos mendicabulorum diùm virorum
 characteres, Galli nimirum & Hispani. Gallus ad
 incitas redactus, semper sperans melioris fortuna rever-
 sionem, diu paupertatis onus occultè quidem tulit, sed
 tamen semper dignus visus est, cui à fortibus & Vir-
 tutis æstimantibus Viris certum auxilium ferretur.
 Hispanus fastuosus, licet in sua rerum omnium penu-
 riâ perpetui supplicii imaginem videret; domi oleribus
 pane & aqua parcè ac duriter vitam tolerare maluit,
 modò foris typhum aliquem splendida miseriæ erectum
 ostentare posset. Adolescentum Declamitantium
 Quintus, (postquam præmii loco Ciceronis Paradoxon
 præmisit; Non intelligere homines, quantum esset
 vectigal parsimonia: ac rem familiarem diligentia
 acquiri, parsimoniâ conservari) multos Egenorum
 nimia magnificentia ad durissimum illud paupertatis
 detrudi pistrinum. Quotquot invenimus ejusmodi
 hominum, qui plerumq; vanam & inanem, & suis
 facultatibus ac redditibus imparem magnificentiam &
 splendorem instabilem instituunt? Hi sunt similes ex-
 temporaneis aquarum torrentibus, qui continuis pluvi-

v.

is, & eluvionibus magnorum fluminum tumefacti, impetu facto sese exundant & latè exerrant; postea deficiente alieno affluxu intra suos cursus & terminos subsidunt. Exempla illustrium & Nobilium personarum vel in ipsâ Germania recitare possemus, qui nimiam prodigalitate congestos Majorum suorum thesauros prematurè decoxerunt, & se suosq; posteros alieno aere obruerunt. Nam hic Magnatum, Principumq; juvenutis præcipuè error est, in paternas opes & facultates succedentium, acerbis adhuc & præcoci-
bus ingeniis, & nescientibus frugalitatem, vel supra res fortunasq; Majorum ex profusis divitiis laudem & famam; vanam sanè, si non etiam malam aucupantium. Eorum ingenium inquit & turbidum est, & sæpè ab ea quam præfert magnitudine excidens. Quibus nulla modestia, aut humilitas, ac interdum occulta fraus, cui occultè student, subest, si inde nummos lucrari possint, quos postea per turbinem inconsulta temeritatis profundant. Sed nihil periculosius est, quàm aliquem magistratum aut munus publicum iis committere, animis omni precio redimentibus inopiæ moram, ali-
oquin diuturniorem, quam anxia, sed pœnitentiam omnem abnuente, sui erroris postea facta notitia, semper expectant: ut Barclaii argutis potius verbis &
senten-

sententiis, quàm meis efferam simplicioribus. Deniq; sunt etiam obarati in rep. seditiosi, rerum novandarum auctores, tuba & faces belli, ac Æoli omnium turbarum. Quibus enim afflicta fides in pace, & rebus turbatis alacres, & per incerta tutissimi, Prudentia oraculum Cornelianum divinè respondet. Sed absolutis Egenorum variantibus characteribus, nunc ad Genios Opulentorum paucis divertemus. Totam residuam telam pensi nostri detexet pro viriculis Sextus & ultimus Declamator: qui ne fesso Auditorio prolixitate fastidium & tedium creetur, unus & solus tanquam in tabula Cebetis summatim digito saltim notas & characteres illorum hominum contemplandos monstrabit. Esse nimirum non pauciora in opulentorum sorte, quàm egenorum discrimina. Narrabit autem ille, nonnullos incumulatas à frugalissimis & diligentissimis Majoribus suis opes nasci. Eos itaq; si benè partas avitas suas opes & copias, pari artificio diligentia & parsimonia custodiverint, facile iis ipsis, vel etiam auctioribus, uti frui posse. Deinde alios paratis divitiis sensim attolli, eosq; paulatim esse felices. Nam opum affluentia omnia parat, nobilitatem, honorem, & dignitatem, opinionem sapientia & prudentia, fidem, amicitias, amorem, solamina multa & omnis generis incrementa. Utroq; delineatum opulentorum & pecuniosorum genus, non immodicè exultat, sed in tacito gaudet sinu, scilicet per ipsam consuetudinem, alteram quasi naturam, ita formatum & firmatum, panè tepesacto quotidiana latitia sensu: qua sanè nunquam modum excedit, ubi per gradus quasi modo expirat, & modò respirat. Deniq; compendio memorabit memoratus Adolescens, quomodo nonnulli Opulentorum & Divitum subito impetu ebrii prodiga felicitatis munere, uno curriculo vitam in cælum quasi è terra se emensos esse jactitant, aut verius cum Sabinis somniant. Et hi inasucta dulcedine illecti planè sui obliti, in abruptum precipitantia culmen, ad sortis suæ prioris contemptum deducuntur. Hujus stultissima superbia animum adhuc recentibus fortuna bonis & donis ebrium, suis met ipsis oculis nescio ubi visum exemplum, in medium affert Barclajus noster. Quæ cum sit digna res relatu, quoniam ex unius picturâ plurimorum imagines possunt effingi, successor illius
Audito-

l. i. Hist.
cap. 88.

VI.

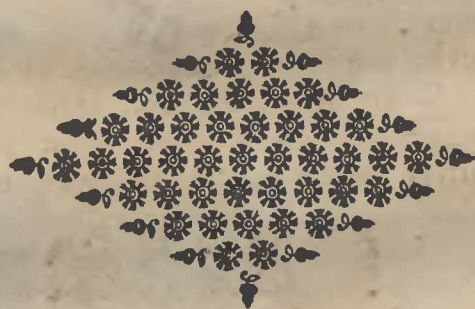
VII. Auditorii desiderio satisfaciet. *Septimus itaq; Adolescentum Colloqui-
um duum Amicorum recitabit: quorum alter Mella nomine sua sorte
& paternis facultatibus contentus, fortunam, cum Medaurenfi Philoso-
in A Pol- pho, ut tunicam magis concinā probans, quā longam, vultum apertū
1. cum pari ingenio ergo amicum retinuit: alter verò Coepio nomine,
inopinata hereditate in altiore elatus locum, magis vultum quā in-
genium bonū habens, inter claros magis, quā bonos numerandus viros
& amicos, insigne per subitas divitias concitata insania documentū est.
Sed immodica jaētationis vitio sunt obnoxii ii, quorum sapientiam
& prudentiam ac judicium de rebus incorruptē sentiendi fortuna jo-
1. 2. Con- cans subitis muneribus obruit. Hi verò audire debeant Senecam Pa-
trov. 1. tremita disferentem: Divitias putas aurum & argentum. Lu-
dibria fortunæ, quæ inter jocum ipsis dominis veniunt?
Serm. 91. Eleganter etiam Monimus apud Stobæum divitias vomitum for-
tunæ: & Epictetus laudanti Lipsio ille virtotus à se & à Deo, non
1. 1. Ma- à fortuna, divitias fortunæ temporarium accommodatum,
nud. ad appellarunt. Deinde laborant etiam ventoso hoc gloriosa jaētationis
Stoic. crimine, qui militares disciplinas & imperatorias artes in culmine
Phil. laudis & glorie præcipuè ponunt. Rudes enim illi homines, & in ca-
ap. Stob. stris nati & educati, indiscretè ab omnibus timeri volunt: ex quo
1. 32. 20. term. 5. austero vivendi genere, verborum tumor & jaētantia oritur, quasi
uno pedis concussu omnes gentes conglobare possent, & attactō ferri
capulo in omnes, & in omnia jus suum ferrent. Hinc à priscis Co-
micis milites gloriosi & vaniloqui Pyrgopolinices, Thraso, aliiq; in
ap. Curt. scenas producti; qui veluti Alexandrini milites gloriosi circum-
1. 7. c. 4. ferri merum largius jubent, debellaturi super mensa Ale-
ap. Liv. xandrum: aut ut Attici milites; qui in conviviiis & circulis,
1. 32. 20. cum de hostibus mentio incidit, vix manibus temperant:
lingvaces, non pugnaces, & faceto Cornificii veteris Poëta scom-
mate, verè galeati lepores. Sed senibus, laudatoribus suorum
temporum ac Ducibus concedendam esse majorem veniam; factis
nimirum illis ad gloriam animis, sed nonnunquam inconsulta vani-
tate errantibus, Aulicus noster doctus hoc judicio quasi gemma ob-
signa-*

signavit hoc caput, & nos nostrum Excursum pauld liberiores &
prolixiores.

Caterum, à vobis, Viri Magni, Docti, Boni, nomine meo
& Gymnastica juventutis, summo perè contendo, ut ad præstitutum
diem horis matutinis, quantum per publica, & privata negotia licu-
erit, ad audiendum lubentes & frequentes conflatis & iam Chorau-
li, quam duplici Adolescentum & Puerorum (quorum hi alternatim
Apophthegmata Materia nostra affinia recitabunt, & benevolentiam
captabunt, & pro impetrata gratias agent) Choro calcar & stimu-
los ad majora & meliora in posterum edenda addatis. Nam verè La-
tina Seiren cecinit:

Excitat Auditor studium, laudatq; virtus
Crescit, ut immensum gloria calcar habet.

P. P. Vratislav. IV. Kal. Februar. Anni recens-
cepti Christiani cLo Ioc XLVIII. quem publicè Senatui
Populoq; Vratislaviensi auspiciatissimum & faustissimum
ex animo precor.

Series Personarum & Materiarum.

Adolescentes.

1. Fridericus Vollgnad Vratislav. Introductionem totius Actûs præmittet.
2. Christoph Pohl Vratislav. De Egenis Querulis.
3. Daniel Luther, Vratislav. De Causis cur nonnulli egistatem suam non regere possint.
4. Johan Wilhelmus à Reichel, De Egenis onus suum æquo animo tolerantibus.
5. Zacharias Rampusch Vratislav. De Egenis magnificentia suâ nimîa ira factis.
6. Daniel Bischof Vratislav. De Genio Opu-
lentorum.
7. Valentinus Seidelius Ols-
nâ-Silesius, Colloquium
Mellæ & Capionis ex Bar-
clajo memoriter recitabit.

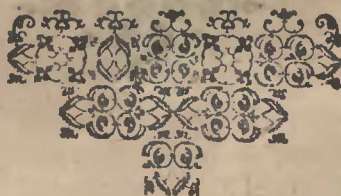
Præunte Icone Animosum Joh. Barclaji declamabunt.

Pueri.

1. Johan. Joachimus ab Haunold Prologi
2. Christianus Hülse Laubâ-Lufatus
Epilogi
3. Joh. Christoph. Cretschmar Vratislav.
2. Henricus Mitvventz Ratiboriensis.
3. Christianus Balch-
sar Rösel Utsidelen-
Pomeranus.
4. Matthias Riedel
Vratislav.
5. Christianus Um-
miger Vratislav.
6. Daniel Behr Vra-
tislav.

partes sustinebunt

Ostodecim Apophthegmata Germanica, in-
teriz tractatz affinia ex Jul. Guiljelmo Zin-
grefio J. C. excerpta, recitabunt.

421676